

DE ACHTERVOLGER

Anders weet één ding zeker: hij wordt achtervolgd.

De hele weg van school naar huis loopt de man al achter hem. Een man die Anders nog nooit eerder heeft gezien.

Wat wil hij van hem?

Anders gaat sneller lopen, maar het heeft geen zin. In een etalageruit ziet hij hem nog steeds.

De man ziet er doodnormaal uit, met een kabeltrui en een spijkerbroek. Hij doet er alles aan om niet op te vallen, maar daardoor valt hij júst op. Hij ziet eruit als iemand van de geheime dienst, met dat blauwe petje.

Wie is dit toch?

Was Tomas nu maar bij hem! Maar omdat Anders vanochtend te laat op school kwam, liet de juf hem nablijven. Zijn broer is natuurlijk allang thuis...

Anders kijkt nog een keer achterom. De man loopt er nog! Hij moet hem afschudden, nu meteen. Hij duikt het steegje achter zijn huis in en telt de poortdeuren. Dat doen Tomas en hij altijd,

alsof ze niet precies weten welke poortdeur van hen is. Het is de enige gifgroene deur van het rijtje.

Vier, vijf, zes... Anders is er bijna. Nog even en hij is veilig in hun eigen tuin. Hij kijkt nog een keer achterom, maar nu is de man ineens weg.

Hè? Anders staat met een schok stil. Hoe kan dit? Op straat liep hij nog vlak achter hem!

Anders tuurt naar het einde van de steeg.

Maar er gebeurt niets. Misschien heeft de man het opgegeven. Of misschien was het dan toch geen achtervolger.

Anders draait zich opgelucht om, maar dan botst hij keihard tegen iemand op. Hij valt met zijn handen op de tegels. Zijn huid brandt.

‘Au!’

‘Sorry,’ klinkt het.

Anders kijkt omhoog. Van de bruine schoenen naar de spijkerbroek, naar de kabeltrui, naar de rode baard, naar het blauwe petje...

Dit is zijn achtervolger! Anders krabbelt zo snel mogelijk overeind. Hij wil wel schreeuwen, maar het geluid blijft in zijn keel steken.

‘Anders,’ zegt de man. ‘Anders van Wonderen.’

Hij kent zijn naam!

De man haalt het petje van zijn hoofd. Daaronder is hij helemaal kaal. ‘Ik zal me even voorstellen: ik ben Skag.’

Gek genoeg heeft Anders het idee dat hij deze man al eerder heeft gezien. Zijn ogen hebben een warme, bruine kleur.

‘Skag?’ herhaalt Anders.

‘Dat is een Zweedse naam, net als de jouwe!’ Skag lacht. ‘Als je het een beetje anders schrijft, betekent het *baard*.’

Die naam is goed gekozen!

‘Hier.’ Skag haalt een kaartje uit zijn broekzak. ‘Dit is voor jou.’

‘Voor mij?’ Anders pakt het kaartje met trillende handen aan. Wat wil die man toch van hem?

Op het kaartje staat met gouden letters: WISSELKANTOOR.

Het is net of de wereld even stopt met draaien. Anders hoort niets meer, alleen zijn eigen ademhaling. Snel en raspand.

Het Wisselkantoor?!

‘Je wordt verwacht,’ zegt Skag. ‘Morgen na schooltijd. Kom alleen. Vertel niemand wat je gaat doen.’

Een paar uur later ligt Anders op zijn bed en staart naar de letters op het kaartje: WISSELKANTOOR.

Het duizelt hem. Het Wisselkantoor moet haast wel de geheime locatie van de Wisselaars zijn!

Je kan een Wisselaar inhuren als je iets spannend of eng vindt. Hij of zij komt dan in j  uw lichaam terecht en voert die opdracht uit. Als het goed is, heeft niemand het Wisselen door. Niemand merkt dat je het niet zelf hebt gedaan...

Maar dat betekent dus ook dat jij op dat moment in het lichaam van de Wisselaar zit. Hoe zou het voelen als je voor even heel iemand anders bent?

Was die Skag soms een Wisselaar? Dat moet haast wel. Hij zag er doodnormaal uit, maar dat is logisch. Stel je voor dat je een Wisselaar op straat gewoon zou herkennen. Dan zouden ze constant lastiggevallen worden met vragen!

Vragen die Anders ook heeft. Waarom heeft hij ze Skag niet gesteld? Hij is al zijn hele leven benieuwd naar de Wisselaars en wil van alles weten. Hoe het is om met iemand van leven te ruilen, hoeveel Wisselaars er eigenlijk bestaan, hoe het precies werkt... Duizend vragen! Maar hij heeft er niet één gesteld!

Wisselaars schijnen allemaal hetzelfde soort pak te dragen, in verschillende kleuren. Daar zijn allerlei ideeën over, maar niemand weet precies wat die kleuren betekenen.

Mensen die wel eens een Wissel hebben aangevraagd, hebben sowieso de meest wilde verhalen. Over het Wisselkantoor, hoe het eruitziet en waar het zich bevindt.

Anders leest al die verhalen.

Op school heeft hij het er ook vaak over met Orlando. Volgens Orlando zijn Wisselaars een soort superhelden, die met een knip van hun vingers in een ander lichaam zitten.

Maar de waarheid is dat niemand het precies weet. Orlando ook niet.

Niemand weet hoe het Wisselen werkt.

Niemand weet waar het Wisselkantoor is.

Niemand weet wie de Wisselaars zijn.

Alles is topgeheim.

Tot vandaag.

Anders staart opnieuw naar het kaartje. Hij heeft misschien gewoon een Wisselaar ontmoet!

En dat niet alleen.

Skag heeft hem het adres van het Wisselkantoor gegeven.

Anders leest het nog een keer: DAPPERSTRAAT 8, een straat in het centrum van de stad.

Het liefst zou hij er nu meteen naartoe fietsen! Maar het is al donker buiten en dan moet hij pap vertellen waar hij zo laat nog heen gaat.

Vertel niemand wat je gaat doen. Skag klonk behoorlijk streng toen hij dat zei.

Het Wisselkantoor moet natuurlijk geheim blijven, anders staan straks alle Wisselfans op de stoep!

Iedereen wil weten hoe het Wisselen precies werkt.

En nu staat Anders op het punt om daarachter te komen. Orlando moest eens weten! Hij zit maar een paar muren verderop, maar heeft geen idee wat er net in de steeg achter hun huizen is gebeurd.

En dan Tomas...

Vroeger fantaseerde Anders altijd met zijn broer over het Wisselkantoor, waar het zou zijn en hoe het eruit zou zien.

Tomas gokte op een ondergronds kantoor, waar je alleen met een mijnkarretje heen kon. Anders dacht boven in een boomhut, bereikbaar via een wiebelende touw ladder.

‘Wat denk jij, mam? Wat willen ze van mij?’

De foto op Anders’ bureau geeft nooit antwoord, maar hij blijft ertegen praten. Het is zijn lievelingsfoto, omdat het de eerste foto is van hun vieren. Tomas en hij waren net geboren, ze liggen in de armen van hun moeder en dragen precies hetzelfde pakje. Anders zou niet eens weten wie hij is en wie Tomas. Op de foto kijkt mam smoorverliefd naar pap.

Anders snapt het nog steeds niet. Als je zo gelukkig bent, ga je toch niet weg? Maar dat is precies wat mam heeft gedaan, nu vijf jaar geleden.

‘Zou die Skag soms denken dat ik een Wisselaar...?’ Anders stopt midden in zijn zin. Omdat het té bizar is. Waarom zouden ze hém uitkiezen? Is hij niet veel te jong?

Maar aan de andere kant, wat willen ze dan? Skag heeft Anders het adres gegeven, dat is toch niet zomaar?

‘Misschien geloven ze dat ik een Wisselaar zou kunnen zijn.’ Anders voelt zijn wangen gloeien. Stel je voor: hij een Wisselaar!

Hoe zou dat gaan? Hoe zou het voelen? Zou hij het überhaupt durven?

Hij heeft wel eens een dagje met Tomas van leven geruild, gewoon om te kijken hoe dat voelde. Iedereen trapte erin, zelfs de juf had niets door.

Maar écht Wisselen is anders. Dan zit je in het lijf van iemand anders!

En je moet natuurlijk de opdracht uitvoeren waarvoor je bent gevraagd.

Anders denkt aan alle momenten waarop hij een Wisselaar had willen inhuren. Die waren er genoeg!

Toen hij op kamp ging vorige zomer bijvoorbeeld, met allemaal onbekende kinderen. Wat had hij graag een Wisselaar op pad gestuurd, zodat hij de kennismaking niet zelf hoefde te doen!

Gelukkig was Tomas er toen ook bij. Anders duwde zijn

broer als eerste naar voren en liet hem een grapje maken en hen voorstellen.

En ook hun boekbespreking deden ze samen. Tomas was vooral aan het woord, dat was wel fijn.

Wat heerlijk dat hij voor zulke dingen zijn tweelingbroer heeft, want een Wissel aanvragen is duur.

Eerst moet je Wisselgeld kopen. Voor slechts één munt zou Anders maandenlang zakgeld moeten opsparen. En voor één munt heb je pas een Wissel van een halfuurtje!

‘Was je maar hier, mam.’ Anders springt overeind. Hij pakt de foto beet en kijkt nog eens naar zijn moeder. Blond haar, blauwe ogen. Tomas en hij lijken allebei op haar.

Anders drukt een kus op de foto, precies op haar gezicht. Hij zou er alles voor overhebben om nog één keer met haar te kunnen praten.

Niet tegen de foto, maar tegen zijn échte moeder. Als hij maar wist waar ze was...

‘Ik weet niet eens meer hoe je precies ruikt,’ zegt Anders zachtjes. Hij herinnert zich vooral dat ze hem altijd voorlas. Vaak vertelde ze ook zelfverzonnen verhalen. Die waren zo spannend en levensecht, dat het leek of ze het allemaal echt had meegemaakt!

Soms ging ze urenlang door, dan vergat ze de tijd. Uiteindelijk kwam pap boven om te zeggen dat Anders nu écht moest gaan slapen.

Anders kijkt naar het boek op zijn bureau, dat hij voor school moet lezen. Was mam er nu nog maar. Nu hij zelf moet lezen, smelten alle letters samen tot één grote brij.

‘Anders!’ De stem van pap komt van beneden. ‘We gaan eten, roep jij je broer ook even?’

‘Ja!’

Anders zet de foto weer neer. ‘Tot straks, mam.’

Hij stopt het kaartje zorgvuldig in zijn broekzak en gaat de trap op naar de zolder. Tomas’ kamer zit onder het schuine dak.

Zijn deur staat altijd op een kier, maar vandaag niet.

‘Tomas?’ Anders zwaait de deur open.

Tomas zit aan zijn bureau en kijkt geschrokken op. Hij veegt snel iets aan de kant.

‘Kan je niet even kloppen?!’

‘Kloppen?’ vraagt Anders verbaasd. Dat doet hij nooit!

Hij kijkt naar het bureau. ‘Wat heb je daar?’

‘Niets.’

Anders ziet meteen dat Tomas zenuwachtig is. Hij wrijft dan altijd langs zijn neus, alsof hij jeuk heeft.

Dan begrijpt hij het. Zijn broer heeft natuurlijk óók een kaartje van het Wisselkantoor gekregen! Ze hebben hen vast uitgenodigd omdat ze een tweeling zijn.

‘Heb jij...’ Anders probeert langs Tomas heen te kijken, maar die blokkeert zijn zicht.

‘Heb jij wat?’

Anders denkt na. Hij kan niet over Skag beginnen zolang hij het nog niet zeker weet!

Vertel niemand wat je gaat doen.

‘Heb jij die man in de steeg ook gezien?’

Tomas fronst zijn wenkbrauwen. ‘Welke man?’

Anders kijkt zijn broer onderzoekend aan. Dit keer liegt hij niet, dat weet Anders zeker.

Zou Tomas misschien door een andere Wisselaar zijn aangesproken?

‘O, gewoon... Een man die de weg vroeg.’ Anders voelt zijn wangen branden.

‘Nee, niet gezien. Wat kom je eigenlijk doen?’

‘We gaan eten, ik moest je roepen.’

‘Ik kom zo.’ Tomas knikt naar zijn bureau en wrijft nog een keer langs zijn neus. ‘Ik moet nog even iets afmaken.’

DAPPERSTRAAT 8

‘Ik heb jullie vanmiddag nodig,’ zegt pap de volgende ochtend aan het ontbijt.

Anders kijkt slaperig op. Hij heeft nauwelijks een oog dichtgedaan vannacht. Hij kon alleen maar aan het Wisselkantoor en Skag denken. En toen hij éindelijk in slaap viel, kreeg hij een vreselijke nachtmerrie.

Hij droomde dat hij moest Wisselen met een tandarts, die de hulp had ingeroepen van een Wisselaar. Hij had namelijk een patiënt voor wie hij een beetje bang was en hij durfde hem niet zelf te verdoven. Anders moest die patiënt dus voor hem verdoven, maar zijn handen trilden zó dat hij de naald niet in het tandvlees, maar in de tong stak.

‘Wat moeten we doen?’ vraagt Tomas.

‘Ik ga de gevel schilderen,’ zegt pap. ‘Ik heb iemand nodig die mijn trap vasthoudt.’

Hij veegt zijn jamvingers af aan zijn shirt. Het maakt niet uit, want dat zit toch al onder de verfvlekken.

‘O nee...’ Tomas trekt een gezicht. ‘Welke kleur wordt het?’ Paps ogen glimmen. ‘Dat is nog een verrassing.’

‘Je gaat toch niets raars doen, hè?’ zegt Tomas. ‘Die poortdeur is nog oké, maar de voorkant van het huis kan iedereen zien!’

Pap grijnst. ‘Vanmiddag dus.’

Anders wisselt een korte blik met zijn broer. Tomas rolt met zijn ogen. Zou hij nu ook aan Orlando denken? Die blijft hen er natuurlijk eeuwig mee pesten...

‘Hoe laat?’ vraagt Anders.

‘Hoezo?’ Pap kijkt hem verbaasd aan. ‘Moet je ergens heen?’

Vertel niemand wat je gaat doen.

‘Ik... Ik heb nog een cadeautje voor je verjaardag nodig.’

‘Ik ook,’ zegt Tomas snel.

Anders kijkt op. Zie je wel, Tomas is dus ook uitgenodigd, nu weet hij het écht zeker. Maar tegen hem is natuurlijk ook gezegd dat hij het aan niemand mag vertellen!

Het idee dat ze vanmiddag samen naar het Wisselkantoor gaan, maakt het meteen iets minder spannend.

Anders kan Tomas gewoon naar voren duwen, zoals hij altijd doet.

‘Nou, cadeautjes zijn een mooi excuus.’ Pap glimlacht. ‘Laten we dan vijf uur doen. En nu naar school jullie, het is al tien voor halfnegen.’

‘Echt?’ Anders springt op. Straks moet hij opnieuw nablijven! En dat kan hij vandaag écht niet gebruiken.

Tomas gooit de keukendeur al open en sprint de tuin in. ‘Rennen, kleintje!’

‘Zeven minuten,’ roept Anders, terwijl hij achter zijn broer aan gaat. ‘We schelen maar *zeven minuten!*’

‘Je bent weer te laat.’ Juf Janne houdt Anders tegen bij de deur van het lokaal.

‘Niet!’ Anders kijkt naar Tomas, die snel op zijn plek gaat zitten. ‘We waren op tijd!’

‘Je *broer* was op tijd,’ verbetert de juf hem. ‘Jij net niet.’

‘Weet je zeker dat jullie een tweeling zijn?’ roept Orlando van achter in het lokaal. ‘Tomas is altijd op tijd en jij bent altijd te laat!’

De klas schiet in de lach.

‘Hou je kop, Orlando,’ roept Tomas. ‘Gelukkig is er van jou maar eentje.’

Opnieuw gelach. Zelfs juf Janne kan haar mondhoeken niet tegenhouden.

‘Nou vooruit, Anders, ga maar snel zitten.’

Anders ploft opgelucht op zijn stoel neer.

‘Hoe kon je nou te laat zijn?’ Tomas buigt zich naar hem toe. ‘Je was vlak achter me!’

‘Rood licht,’ mompelt Anders.

Tomas schudt lachend zijn hoofd. ‘Je blijft tweede, kleintje.’

‘Misschien moet je een Wisselaar inhuren.’ Orlando draait zich om. ‘Dan kom je eindelijk eens op tijd.’

Anders voelt zijn hartslag versnellen. Weet Orlando dat hij Skag heeft ontmoet? Misschien heeft hij hen gezien vanuit zijn slaapkamerraam?

Nee, hij zegt vast gewoon maar wat.

‘Ik heb wel wat Wisselgeld voor je,’ gaat Orlando verder.

‘Ja hoor,’ zegt Tomas. ‘Alsof jij dat kan betalen!’

Orlando steekt zijn hand in zijn broekzak. ‘Toevallig wel!’

Als hij zijn hand opent, ziet Anders drie gouden munten liggen. Hij hoort Tomas naast hem naar adem happen. Zelf kan hij zijn ogen niet van de blinkende munten afhouden. Er staat een grote W op.

Deze munten zijn écht!

‘Hoe kom je daaraan?’ stamelt Anders.

‘Gekocht bij een Wisselautomaat,’ zegt Orlando. ‘Voor noodgevallen.’

Anders staart naar de munten. Hij kent de Wisselautomaten, die vind je op meerdere plekken in de stad. Maar hij heeft nog

nooit Wisselgeld zelf in het echt gezien. Alleen op foto's, die Wisselfans online plaatsen.

'Mag ik ze eens vasthouden?' vraagt Anders. Hij is zo benieuwd hoe zo'n munt aanvoelt!

'Wat denk je zelf?' Orlando stopt de munten snel weer in zijn broekzak.

De dag kruipt voorbij. Als het éindelijk tijd is, springt Anders op. Maar als hij de klas uit wil stormen, houdt de juf hem tegen.

'Anders?'

Tomas slingert zijn rugzak om en zwaait even. Anders ziet hem buiten het schoolplein over rennen.

Je blijft tweede, kleintje.

Anders balt zijn vuisten. Nu is Tomas alwéér sneller!

'Ik wilde even met je praten over je boekbespreking. Heb je al een leuk boek gevonden?'

Anders denkt aan het boek op zijn bureau. Het leek hem oersaai, maar het was tenminste niet zo dik. Toch heeft hij er nog geen letter in gelezen.

'Ja, hoor.'

'Ik weet dat dyslexie heel vervelend is, dus daarom moet je er écht op tijd mee beginnen. Misschien kun je Tomas vragen je te helpen. Met het lezen dan. De bespreking moet je dit keer écht alleen doen. Het was heel leuk dat jullie de vorige keer samen voor de klas stonden, maar ik merkte dat Tomas vooral degene was die praatte. Dit keer wil ik jóú horen. Niet je broer.'

Anders voelt zijn oksels prikken. 'Maar... ik ben niet zo goed als Tomas.'

'Dat geeft niet.' De juf glimlacht. 'Het is geen wedstrijd.'

'U bent geen tweeling,' zegt Anders zachtjes. 'Álles is een wedstrijd. En ik háát lezen.'

'Ik snap heel goed dat lezen een uitdaging voor je is,' zegt de juf. 'Maar als je het juiste boek vindt, vind je het misschien wél leuk.'

De laatste paar meter naar de Dapperstraat rent Anders. Nog even en hij weet éindelijk hoe het Wisselkantoor eruitziet!

Anders slaat de hoek om.

En dan...

Hij staat met een schok stil. Een paar meter verderop staat Tomas!

Maar hij is niet alleen...

Tomas staat voor een schoenenwinkel en praat met een meisje. Ze heeft een lange, bruine vlecht tot op haar billen. Is zij soms een Wisselaar? Het meisje is van hun leeftijd.

Zou Tomas van háár het visitekaartje hebben gekregen?

Het zou kunnen.

